

РЕШЕНИЕ

№ 5077

гр. София, 04.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 07.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **1627** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез А. Д. Д., в качеството на управител, срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221418006957-091-001 от 05.07.2019 г., издаден от М. С. Х. - орган, възложил ревизията и В. И. С. - ръководител на ревизията, поправен с Ревизионен акт №П-22221419205472-003-001/05.12.2019 г. за поправка на РА /РАПРА/, в частта потвърдена с решение № 2195/27.12.2019 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” [населено място].

В жалбата са изложени подробни аргументи за незаконосъобразност на ревизионния акт, поради противоречие с материалния закон и необоснованост. Оспорен е изводът на органите по приходите за нереално изпълнение на процесните доставки, като се твърди, че от представените в хода на ревизионното производство писмени документи се установява по несъмнен начин, че са налице всички предпоставки за възникване и признаване право на данъчен кредит по спорните фактури. Представени са договори, възлагателни писма и оферти, а реалното им изпълнение е удостоверено с двустранно подписани приемо-предавателни протоколи, както и са представени доказателства за извършено плащане по сделките. Твърди се, че разходите по процесните фактури са действително осъществени, а съставените счетоводни документи отговарят на изискванията на ЗКПО и Закона за счетоводството, и установяват вярно извършените стопански операции, което

обулавя, че спрямо спорните разходи не е налице хипотезата по чл.16, ал. 1 ЗКПО. Изложени са доводи за противоречие на РА с константната практика на Съда на ЕС.

В хода на устните състезания по делото, жалбоподателят, чрез адв. В., моли съда да отмени РА, в оспорената част, по аргументи, изложени в жалбата и в представени по делото писмени бележки. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – директор на дирекция ”ОДОП” – [населено място], чрез процесуален представител юрк. З., изразява становище за неоснователност на жалбата, като сочи, че събраните в хода на съдебното производство доказателства не опровергават фактическите и правни изводи на органите по приходите. Подробни аргументи за законосъобразност на РА излага в писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221418006957-020-001 от 15.11.2018 г., връчена електронно на 26.11.2018 г., изменена със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221418006957-020-002 от 19.02.2019 г., ЗИЗВР №22221418006957-020-003 от 25.02.2019 г. и ЗИЗВР №Р-22221418006957-020-004 от 25.03.2019 г., е възложена ревизия на [фирма] за определяне на задължения за данък върху добавената стойност за данъчни периоди от 01.02.2013 г. до 31.01.2018 г. и за корпоративен данък за периодите от 01.01.2013 г. до 31.12.2017 г. Описаните заповеди са издадени от М. С. Х., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед №РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С.. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221418006957-092-001/17.05.2019 г., връчен по електронен път на 21.05.2019 г. На основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК срещу констатациите в ревизионния доклад е подадено писмено възражение с вх. №9431/03.06.2019 г., преценено като неоснователно.

Ревизията е приключила с оспорения РА № Р-22221418006957-091-001/05.07.2019 г., издаден от М. С. Х. – орган, възложил ревизията и В. И. С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията, поправен с РАПРА №П-22221419205472-003-001 от 05.12.2019 г.

Видно от разпоредителната част на РАПРА /Таблица №3/, на ревизираното дружество са установени задължения за довносяне общо в размер на 68 394,82 лв., от които корпоративен данък в размер на 9 817,76 лв., заедно с лихви в размер на 2 956,42 лв. и ДДС в размер на 39 806,33 лв., заедно с лихви в размер на 15 814,31 лв.

Жалбата по реда на чл. 152 ДОПК е подадена с вх. №53-06-7316/22.07.2019 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-1461/30.07.2019 г. по регистъра на дирекция ОДОП С.. На основание чл. 156, ал. 7 от ДОПК срокът за произнасяне по жалбата е продължен по взаимно писмено съгласие между жалбоподателя и директора на дирекция ОДОП С. с три месеца, до 27.12.2019 г. С решение № 2195/27.12.2019 г. на директора на дирекция „ОДОП” – С., издадено в срока по чл. 156, ал. 7 ДОПК, ревизионният акт е потвърден в обжалваната част на установените задължения по ЗДДС за данъчни периоди: м. 02.2013 г., м. 03.2013 г., м. 04.2013 г., м. 06.2013 г., м. 08.2013 г., м. 05.2014 г., м. 06.2014 г., м. 09.2014 г., м. 10.2014 г., м. 11.2014 г., м. 04.2015 г., м. 05.2015 г., м. 07.2015 г., м. 08.2015 г., м. 09.2015 г., м. 11.2015 г., м. 03.2016 г., м. 05.2016 г., м. 06.2016 г., м. 07.2016 г., м. 08.2016 г., м. 09.2016 г., м.

11.2016 г., м. 01.2017 г. и м. 03.2017 г., както и в частта на установените задължения за корпоративен данък за 2013 г., 2014 г., 2015 г. и 2016 г., ведно с начислените лихви за забава. Решението е връчено на ревизираното дружество на 10.01.2020 г.

В хода на съдебното производство е изслушана и приета съдебно- счетоводна експертиза, изготвена от вещото лице С. С., която съдът кредитира като обективно, компетентно изготвена, съдържаща отговор на поставените задачи и неоспорена от страните по делото.

Приетите по делото доказателства, в т.ч. и тези въз основа на които е изготвена експертизата се обсъждат от съда по-долу в решението.

Жалбата до АССГ е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни органи съобразно разпоредбата на чл. 119, ал. 2 РА - М. С. Х., на длъжност началник сектор Ревизии при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и В. И. С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. ЗВР, ЗИЗВР, РД, както и РА, са създадени като електронни документи по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕУУ, като от приетите писмени и веществени доказателства, неоспорени от жалбоподателя, се установява, че същите са подписани с квалифициран електронен подпис. Спазена е предвидената в закона писмена форма, съобразно разпоредбата на чл. 3, ал. 2 ЗЕДЕУУ, с предписаното в чл. 120 ДОПК съдържание. В хода на ревизионното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

РА се обжалва в частта, потвърдена с решението на директора на дирекция ОДОП С., с която са определени задължения по ЗДДС, в резултат на отказано право на данъчен кредит в общ размер на 32 611 лв. по фактурите, издадени от следните доставчици: [фирма]; АЙ ДИ ДИЗАЙН СТУДИО“ Е.; [фирма]; [фирма] - по фактури № 124/17.06.2014 г., № 138/26.06.2014 г., № 134/10.11.2014 г., № 137/17.11.2014 г. и № 141/25.11.2014 г.; [фирма] - по фактури № 9/29.07.2015 г., № 10/30.07.2015 г., № 20/28.08.2015 г., № 22/29.08.2015 г.; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма] - по фактура № 621/25.06.2013 г.; [фирма], ведно с начислени лихви в общ размер на 10 886,84 лв., както и в частта на увеличени финансов резултат на дружеството за 2013 г., 2015 г. и 2016 г. с данъчните основи по фактурите от горепосочените доставчици в общ размер на 79 347,23 лв. В останалата част, потвърдена с решение № 2195/27.12.2019 г. на ответника, РА е влязъл в сила.

Установено е, че през ревизираните периоди [фирма] е извършвало производство и търговия на електротабла и апарати за управление и разпределение на електрическа енергия. На ревизираното дружество по електронен път са връчени три искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/. В отговор жалбоподателят е дал писмени обяснения и е представил документи, които са подробно описани и коментирани в ревизионния доклад.

С Протокол №Р-22221418006957-П.-001/02.04.2019 г. са приобщени като доказателства всички събрани документи в хода на извършена проверка на [фирма]

по установяване на факти и обстоятелства, приключила с издаването на Протокол №П-22221418015920-073-001 от 25.10.2018 г.

С протокол №1525912/07.05.2019 г. са приобщени като доказателства ревизионни актове и протоколи за извършени насрещни проверки /ПИНП/ на доставчици на ревизираното дружество.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на 18 дружества-преки доставчици на жалбоподателя, резултатите от които са отразени в ПИНП, описани в РД. За целите на проверките са изготвени ИПДПОЗЛ до доставчиците, като тези на [фирма] и [фирма] са връчени на декларираните електронни адреси за кореспонденция. На останалите 15 дружества, видно от констатациите в РД и протоколите за извършени насрещни проверки, изготвените ИПДПОЗЛ са връчени по реда на чл. 32 от ДОПК.

С РА, в оспорената пред съда част, са извършени корекции на декларираните от жалбоподателя резултати по ЗДДС за ревизираните данъчни периоди, както следва:

1. Непризнато право на приспадане на данъчен в размер на 640,00 лв. за м. 03.2013 г. по фактура №[ЕГН]/29.03.2013 г., с предмет на доставка – реклама по договор, издадена от [фирма].

Между страните е сключен договор за реклама на 20.03.2013 г., с който е възложено на изпълнителя [фирма] да изготви проект и да изработи рекламни материали със свои технически средства, персонал и материали.

Към фактурата е приложен приемо-предавателен протокол от 29.03.2013 г. за предадени на ревизираното дружество 100 бр. луксозни тефтера с отваряема спирала, 70 комплекта химикалка и автоматичен молив, 70 настолни календара, 20 еко тубуса с моливи и острилка. Представен е фискален бон за плащане по фактурата.

Доставчикът е разполагал с назначени на трудови договори работник в строителството и главен експерт. Декларира дейност в областта на хотелиерството и счетоводни и одиторски услуги. Не са представени документи от предходен доставчик и подизпълнител.

Съгласно приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза процесната фактура за доставка на „рекламни материали“ на клиент [фирма] е осчетоводена при доставчика по дебита на счетоводна сметка 411 „Клиенти“/партида [фирма], по кредита на счетоводна сметка 453/2 „Начислен данък за продажбите“ и по кредита на счетоводни сметки 702 „Приходи от продажба на стоки“; Заплащането в брой е осчетоводено по дебита на 501 „Каса в левове“ и по кредита на счетоводна сметка 411 „Клиенти“/партида [фирма].

2. Непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 760,80 лв. за м. 11.2015 г. по фактура № 0...062/02.11.2015 г., издадена от [фирма].

Представено е възлагателно писмо от 22.10.2015 г., с което ревизираното дружество възлага на [фирма] да изработи описаните във фактурата и протокола рекламни материали.

На 02.11.2015 г. от страните е подписана докладна записка за приемане на изработените от [фирма] рекламни материали, с изкл. на 100 рекламни тефтера.

Видно от подписан между страните на 02.11.2015 г. приемо-предавателен протокол, на ревизираното дружество са предадени 288 рекламни календара, 500 рекламни химикалки, 100 рекламни тефтера и 1 000 рекламни запалки. Представен е пътен лист с вписан маршрут от цех на [фирма] до [фирма] - [населено място],[жк],[жилищен адрес] с посочено товарно МПС с рег. СА 8522 НМ „Фиат“, модел "Д. карго“,

дълготраен актив на жалбоподателя /л.481 до л.484а от Приложение-Папка № 2 към делото/.

Ревизиращите органи са констатирани, че доставчикът не е разполагал с назначени на трудови договори лица и не е подал ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2015 г. Не е предоставил документи от подизпълнител и за произход на вложените материали. Поради липсата на отчетени обороти по регистрираното в НАП фискално устройство е оспорено плащането по фактурата.

Съгласно приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза процесната фактура за доставка на „рекламни материали“ на клиент [фирма] е осчетоводена по дебита на счетоводна сметка 411 „Клиенти“/партида [фирма], по кредита на счетоводна сметка 453/2 „Начислен данък за продажбите“ и по кредита на счетоводни сметки 702 „Приходи от продажба на стоки“; Заплащането в брой е осчетоводено по дебита на 501 „Каса в левове“ и по кредита на счетоводна сметка 411 „Клиенти“/партида [фирма].

3. Непризнато право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 5 100,00 лв. за м. 07.2016 г., по 6 фактури, издадени от [фирма], с предмет на доставка – брендиране на билбордове, проектиране, изработка и монтаж на рекламни табели, наем на билборд, изработка и доставка на рекламно фолио за брендиране, изработка на рекламни брошури, дипляни и др. рекламни материали.

Между [фирма] /възложител/ и [фирма] /изпълнител/ са сключени следните договори:

Договор от 01.07.2016г., с предмет периодично изработване на рекламни материали и брендиране на билбордове.

Договор от 08.07.2016г., с предмет периодично изработване на рекламни материали и брендиране на билбордове.

Договор от 08.07.2016г., с предмет отдаване под наем на рекламна площ.

Изпълнението на доставките по договорите от изработване на рекламни материали и брендиране на билбордове се установява от приложени към фактурите приемно-предавателни протоколи, подписани от представители на двете дружества и отразяващи вида на приетите рекламни материали и на брендираните билбордове.

Съставени са и възлагателни писма от [фирма] за изработка на рекламни билбордове, дипляни и брошури, светеща рекламна табела. Приложен е снимков материал на изработени електротабла и рекламна табела. Представени са пътни листове, с вписани маршрути от цех на [фирма] до [фирма] - [населено място],[жк], с посочено товарно МПС с рег. СА 8522 НМ „Фиат“, модел "Д. карго“, дълготраен актив на жалбоподателя /л.230а до л.232а от Приложение-Папка № 2 към делото/.

Управителят на ревизираното дружество е заявил, че рекламното съоръжение е монтирано на обект на [улица], собственост на наемодателя [фирма], като за ползването на рекламното място е заплатено с бартер, изработени са и са поддържани ел. табла за нуждите на [фирма].

Ревизиращите органи са констатирани, че доставчикът не е разполагал с назначени на трудови договори лица и не е подал ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2016 г. Не е представил документи от подизпълнител и за произход на вложените материали. Поради липсата на отчетени обороти по регистрираното в НАП фискално устройство е оспорено плащането по фактурата.

Съгласно приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза процесните 6 бр. фактури за доставка на „проектиране, изработка и монтаж на рекламни табели“,

брандиране на билбордове“, „изработка на рекламни материали“ и наем за билборд“ на клиент [фирма] са осчетоводени при доставчика по дебита на счетоводна сметка 411 „Клиенти“/партида [фирма], по кредита на счетоводна сметка 453/2 „Начислен данък за продажбите“ и по и по кредита на счетоводни сметки 702 „Приходи от продажба на стоки“/703 „Приходи от продажба на услуги“.

4. Непризнато право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 3 417,50 лв. по фактури № 124/17.06.2014 г., № 138/26.06.2014 г., № 134/10.11.2014 г., № 137/17.11.2014 г. и № 141/25.11.2014 г., издадени от [фирма], с предмет на доставката кабели, кабелни обувки и рекламни материали.

На 09.07.2014г. между [фирма] /възложител/ и /изпълнител/ е сключен договор, с предмет - изработване на рекламни материали. Приложена е техническа спецификация, съдържаща описание на вида и количеството възложени за изработка материали.

Съставени са възлагателни писма и приемо-предавателни протоколи за приемане на изработените от [фирма] рекламни материали и П. (проводници с усукани медни жила), подробно описани в РД, в които се съдържа описание на вида, количеството, цена и обща стойност на предадените материали.

Констатирано е от ревизиращите, че доставчикът е разполагал с назначени на трудови договори системен оператор, уебмастер и координатор управление на уеб сайт. Декларира дейност в областта на строителството. Управителят на ревизираното дружество е заявил, че вложените материали са за сметка на изпълнителя [фирма]. Органите по приходи са посочили, че не са представени документи от предходен доставчик на електроматериалите и тези, необходими за изработката на рекламните материали. Доставчикът не е подал ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2014 г., не е отчетел обороти по касовия апарат и не е декларирал търговски и/или производствени обекти и складови помещения, от които извършва дейност.

На [фирма] е извършена ревизия по ЗДДС, съвпадаща с периодите на процесните доставки, приключила с издаден РА с установени задължения.

Въз основа на приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза се установява, че в резултат на доставени материали и стоки от доставчик [фирма] е осъществена последваща доставка на изготвени от жалбоподателя ел. табла за последващи клиенти [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и Лукс Б. К.“ Е..

5. Непризнато право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 5 300 лв. по фактури № 9/29.07.2015 г., № 10/30.07.2015 г., № 20/28.08.2015 г., № 22/29.08.2015 г., издадени от [фирма], за доставката на строителни материали /гипсокартон, оцветен латекс, кабели, профили, тръби, первази, ел. прекъсвачи и др./ и реклама по договор.

Сключени са договори от 01.07.2015 г. и от 30.09.2015 г, видно от които на изпълнителя [фирма] е възложено да проектира, изработи и достави на ревизираното дружество 5 светещи метални рекламни табели с поликарбонатно покритие.

За установяване изпълнението на доставките по процесните фактури са съставени приемо-предавателни протоколи от 29.07.2015 г. и от 29.10.2015 г. Представени са и възлагателни писма и пътни листа, с посочено товарно МПС с рег. СА 8522 НМ „Фиат“, модел "Д. карго“, дълготраен актив на

жалбоподателя.

Към фактурите за доставка на строителни материали са приложени приемо-предавателни протоколи, с описание на вид, количество и цена на стоките.

Според органите по приходите, липсва информация за мястото на позициониране на светещите реклами. Липсва информация за произход на строителните материали и тези, необходими за изработката на светещите табели. Доставчикът е декларирал дейност счетоводни, одиторски и данъчни консултации и назначени на трудови договори счетоводител и оператор въвеждане на данни. Декларира покупки на разнообразни стоки и услуги /монтаж на пароизолация и дънна хидроизолация, теракот, фаянс, ламиниран паркет, кабели, абонаментна поддръжка на техника, реклама по договор и др./ от дружества с рисков профил, вкл. на СМР от друг пряк доставчик на жалбоподателя - [фирма].

Съгласно приетата съдебно-счетоводна експертиза, в резултат на доставени материали и стоки от доставчик [фирма] е осъществена последваща доставка на изготвени от жалбоподателя ел. табла за последващи клиенти [фирма], [фирма] и [фирма].

На експертизата е представен аналитичен регистър на [фирма] за период м.01.07.2015г.-31.08.2015г., с осчетоводена доставка на услуга реклама и материали на [фирма] по дебита на счетоводна сметка 411 „Клиенти“/партида [фирма], по кредита на счетоводна сметка 453/2 „Начислен данък за продажбите“ и по кредита на счетоводни сметки 702 „Приходи от продажба на стоки“/703 „Приходи от продажба на услуги“; Заплащането в брой е осчетоводено по дебита на 501 „Каса в левове“ и по кредита на счетоводна сметка 411 „Клиенти“/партида [фирма].

6. Непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 830,00 лв. за м. 02.2013 г., по фактура №[ЕГН]/27.02.2013 г., издадена от [фирма] за доставката на метален шкаф и 3 автомата.

Към фактурата са приложени приемо-предавателен протокол от 27.02.2013 г., съдържащ описание на получените стоки и пътен лист, с посочено товарно МПС с рег. СА 8522 НМ „Фиат“, модел "Д. карго“, дълготраен актив на жалбоподателя.

Доставчикът е отразил процесната фактура в дневника за продажби за м. 02.2013 г. с получател [фирма]. Не е разполагал с назначени на трудови договори лица. Извършена му е ревизия по ЗДДС, вкл. за м. 02.2013 г., приключила с РА, с който са установени задължения в големи размери. При ревизията е установено, че декларира продажби на замразено свинско месо, минерална вода, транспортни услуги, складиране и логистика и др. и дейност – товарен автомобилен транспорт. Не е установен произходът на доставените на ревизираното дружество стоки, както и да е разполагало с търговски и складови обекти, от които да е извършвало дейност.

Съгласно приетата съдебно-счетоводна експертиза, в резултат на доставени материали и стоки от доставчик [фирма] е осъществена последваща доставка на изготвени от жалбоподателя ел. табла за последващи клиенти „Консулт И. К.“ и СД „В.“.

Експертизата е установила, че процесната фактура за доставка на материали

на [фирма] по дебита на счетоводна сметка 411 „Клиенти“/партида [фирма] е осчетоводена при доставчика по кредита на счетоводна сметка 453/2 „Начислен данък за продажбите“ и по кредита на счетоводни сметки 701 „Приходи от продажба на продукция“; Заплащането в брой е осчетоводено по дебита на 501 „Каса в левове“ и по кредита на счетоводна сметка 411 „Клиенти“/партида [фирма].

7. Непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 2 500,00 лв. за м. 04.2015 г., по фактура №[ЕГН]/30.04.2015 г., издадена от [фирма] с предмет на доставка – реклама по договор.

Между страните е сключен договор за реклама на 02.03.2015 г., с който е възложено на изпълнителя [фирма] да изготви проект и да изработи рекламни материали със свои технически средства, персонал и материали. Съгласно приложението към договора, изпълнителят приема да проектира и монтира рекламнo фолио - тип билборд с цветен печат в два варианта.

Приложени са възлагателно писмо, приемо-предавателни протоколи от 30.04.2015 г. и от 01.05.2015 г., докладна записка, копия на два варианта на проекти на реклама дейността на [фирма] и пътни листа, с посочено товарно МПС с рег. СА 8522 НМ „Фиат“, модел "Д. карго“, дълготраен актив на жалбоподателя. Представен е касов бон за плащане в брой.

Според ревизиращите органи, липсва информация за мястото, на което е позициониран рекламния билборд. Доставчикът е отразил процесната фактура в дневника за продажби за м. 04.2015 г. с получател [фирма]. Не е разполагал с назначени на трудови договори лица. При проверка в информационната система на НАП е установено, че декларира продажби на почистващи препарати, тротоарни плочи, офис оборудване, рекламни услуги. В подадената ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2015 г. декларира продажби в размер на 0,00 лв.

Според приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза, при доставчика процесната фактура за доставка на „реklamни материали“ на [фирма] е осчетоводена по дебита на счетоводна сметка 411 „Клиенти“/партида [фирма], по кредита на счетоводна сметка 453/2 „Начислен данък за продажбите“ и по и по кредита на счетоводни сметки 702 „Приходи от продажба на стоки“/703 „Приходи от продажба на услуги“.

8. Непризнато право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 4 757,64 лв. за м. 08.2016 г., м. 09.2016 г. и м. 11.2016 г., по 6 фактури, издадени от [фирма] за доставката на 5 286,06 м. кабели П., 5 индустриални ел. табла с монтажна плоча, 6 ел. табла за стенен монтаж, 2 автомата лят корпус и мотор за задвижване на контактна А., отдалечен мониторинг на електроенергия и ел. кутия, както и изработка и дизайн на рекламни материали /химикалки, календари и др./.

Представена е оферта от доставчика и възлагателно писмо, с което от управителя на ревизираното дружество е одобрена офертата за изработка на рекламните материали. Съгласно Докладна записка от управителя на жалбоподателя от [фирма] са доставени без забележки материали, компоненти и услуги.

Към фактурите са приложени приемо-предавателни протоколи за предаване на стоките на [фирма] и пътни листа, с посочено товарно МПС с рег. СА 8522

НМ „Фиат“, модел "Д. карго", дълготраен актив на жалбоподателя.

Доставчикът не е разполагал с назначени на трудови договори лица и не е подал ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2016 г. Не са представени документи от предходен доставчик на стоките. При справка в информационната система на НАП е установено, че на [фирма] са извършени множество насрещни проверки във връзка с ревизионни производства на други лица, при които дружеството не представя никакви документи, въпреки че ИПДПОЗЛ са му връчвани на декларирания ел. адрес за кореспонденция. Декларира доставки на разнообразни стоки и услуги. Има образувано изпълнително дело за задължения в големи размери.

Според приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза, в резултат на доставени материали и стоки от доставчик [фирма] е осъществена последваща доставка на изготвени от жалбоподателя ел. табла за последващи клиенти [фирма], [фирма], [фирма] и ВФ 46390 С..

Експертизата е констатирила, че при доставчика процесните фактури за доставка на материали на [фирма] са осчетоводени по дебита на счетоводна сметка 411 „Клиенти“/партида [фирма], по кредита на счетоводна сметка 453/2 „Начислен данък за продажбите“ и по кредита на счетоводни сметки 701 „Приходи от продажба на продукция“; Заплащането в брой е осчетоводено по дебита на 501 „Каса в левове“ и по кредита на счетоводна сметка 411 „Клиенти“/партида [фирма].

9. Непризнато право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 3 264,86 лв. за м. 03.2016 г. по фактура №[ЕГН]/24.03.2016 г. и фактура №[ЕГН]/29.03.2016 г., издадени от [фирма] за доставката на 1 154 хранващи и редови клеми, 12 ел. табла, 2 контактора и кабели.

Към фактурите са приложени приемо-предавателни протоколи от 24.03.2016 г. и 29.03.2016 г., съдържащи подробно описание на вид, количество и стойност на предадените стоки на [фирма]. Представени са пътни листа, с посочено товарно МПС с рег. СА 8522 НМ „Фиат“, модел "Д. карго", дълготраен актив на жалбоподателя. Приложени са касови бонове за плащане в брой.

Не са представени документи от предходен доставчик на стоките.

Установено е, че доставчикът не е разполагал с назначени на трудови договори лица и не е подал ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2016 г. Поради липсата на отчетени обороти по регистрираното в НАП фискално устройство е оспорено плащането по фактурите. На [фирма] е извършена ревизия по ЗДДС, приключила с издаден РА с установени задължения в големи размери.

Според приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза, в резултат на доставени материали и стоки от [фирма] от жалбоподателя са осъществени последващи доставки на ел. табла за клиенти „Ай Ай Ес - 2006„ [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма].

Експертизата е констатирила, че при доставчика процесните фактури за доставка на материали на клиент [фирма] са осчетоводени по дебита на счетоводна сметка 411 „Клиенти“/партида [фирма], по кредита на счетоводна сметка 453/2 „Начислен данък за продажбите“ и по кредита на счетоводни сметки 702 „Приходи от продажба на стоки“; Заплащането в брой е осчетоводено по дебита на 501 „Каса в левове“ и по кредита на счетоводна сметка 411 „Клиенти“/партида [фирма].

10. Непризнато право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 1 938,21 лв. за м. 05.2016 г. и м. 06.2016 г. по 3 фактури, издадени от [фирма], с предмет на доставката 15 ел. табла, 2 контактора, кабели и др. електроматериали.

Към фактурите са приложени 3 бр. приемо-предавателни протоколи, съдържащи подробно описание на вид, количество и стойност на предадените стоки на [фирма]. Представени са и пътни листа, с посочено товарно МПС с рег. СА 8522 НМ „Фиат“, модел „Д. карго“, дълготраен актив на жалбоподателя. Представени са касови бонове за плащане в брой.

Липсва информация за предходен доставчик на стоките. Установено е, че доставчикът не е разполагал с назначени на трудови договори лица и не е подал ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2016 г. Поради липсата на отчетени обороти по регистрирани в НАП фискални устройства е оспорено плащането по фактурите. На [фирма] е извършена ревизия по ЗДДС, приключила с издаден РА с установени задължения в големи размери. При справка в информационната система на НАП е установено, че на доставчика са извършени множество насрещни проверки във връзка с ревизионни производства на други лица, при които дружеството не представя никакви документи. Декларира доставки на разнообразни стоки и услуги – европалети, товарен транспорт, наем, инженерни екипи, транспорт промотъри и др.

Според приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза, в резултат на доставени материали и стоки от [фирма] е осъществена последваща доставка на изработени от жалбоподателя ел. табла за клиент [фирма].

Експертизата е констатирила, че при доставчика процесните фактури за доставка на материали на клиент [фирма] са осчетоводени по дебита на счетоводна сметка 411 „Клиенти“/партида [фирма], по кредита на счетоводна сметка 453/2 „Начислен данък за продажбите“ и по кредита на счетоводни сметки 702 „Приходи от продажба на стоки“; Заплащането в брой е осчетоводено по дебита на 501 „Каса в левове“ и по кредита на счетоводна сметка 411 „Клиенти“/партида [фирма].

11. Непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 004,00 лв. за данъчен период м. 05.2015 г. по фактура №0...0590/28.05.2015 г., издадена от [фирма] за доставката на 4 820 м. кабели П..

Към фактурата е приложен приемо-предавателен протокол от 28.05.2015 г. за предаване на стоките на [фирма] и фискален бон.

Липсва информация за предходен доставчик на стоките. Установено е, че доставчикът е разполагал с назначени на трудови договори асистент офис и главен счетоводител и не е подал ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2015 г.

Според приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза, в резултат на доставени материали и стоки от доставчик [фирма] са осъществени последващи доставки на изработени от жалбоподателя ел. табла за клиенти [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма].

Експертизата е констатирила, че при доставчика процесната фактура за доставка на материали на клиент [фирма] е осчетоводена по дебита на счетоводна сметка 411 „Клиенти“/партида [фирма], по кредита на счетоводна сметка 453/2 „Начислен данък за продажбите“ и по кредита на счетоводни сметки 701 „Приходи от продажба на продукция“; Заплащането в брой е

осчетоводено по дебита на 501 „Каса в левове“ и по кредита на счетоводна сметка 411 „Клиенти“/партида [фирма].

12. Непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 830 лв. по фактура № 621/25.06.2013 г., издадена от [фирма], с предмет на доставка – наем на билборд.

Между страните е сключен договор на 12.05.2013 г. с предмет – временно ползване от наемателя [фирма] на статични рекламни съоръжения тип „П.“, находящи се на [улица], считано от 01.06.2013 г.

От управителя на ревизираното дружество писмено е обяснено, че на наетото от [фирма] рекламно място е бил разположен силиконово грундиран текстил с логото на [фирма]. При проверка в системата на НАП е установено, че доставчикът е отразил в дневниците си за продажби само една от процесните фактури. Останалите са издадени след deregистрацията му по реда на ЗДДС. Не е разполагал с назначени на трудови договори лица и не е подал ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2013 г. Не представя документи за собствени рекламни площи и/или съоръжения, които да отдаде под наем на ревизираното дружество.

Представен е касов бон за плащане в брой.

Експертизата е констатирила, че при доставчика процесната фактура за доставка на услуга „реклама на билборд“ на клиент [фирма] са осчетоводени по дебита на счетоводна сметка 411 „Клиенти“/партида [фирма], по кредита на счетоводна сметка 453/2 „Начислен данък за продажбите“ и по кредита на счетоводни сметки 703 „Приходи от продажба на услуги“; Заплащането в брой е осчетоводено по дебита на 501 „Каса в левове“ и по кредита на счетоводна сметка 411 „Клиенти“/партида [фирма].

13. Непризнато право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 1 268,00 лв. за данъчен период м. 09.2014 г. по 2 фактури, издадени от [фирма] за доставка на 6 100 м. кабели П..

Към фактурите са приложени приемо-предавателни протокол от 15.09.2014 г. и от 29.09.2014 г., съдържащи подробно описание на вид, количество и стойност на предадените стоки на [фирма].

Липсва информация за предходен доставчик на стоките. Установено е, че доставчикът не е разполагал с назначени на трудови договори лица и не е подал ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2014 г. Регистрирал е в НАП фискални устройства за обекти търговия на едро с нехранителни стоки в [населено място] и зеленчукова борса в [населено място]. При проверка в информационната система на НАП е установено, че през м. 09.2014 г. не са отчетени приходи от продажби. На дружеството е извършена ревизия по ЗДДС, вкл. за м. 09.2014 г., приключила с РА с установени задължения в големи размери.

Според приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза, в резултат на доставени материали и стоки от [фирма] са осъществени последващи доставки на изготвени от жалбоподателя ел. табла за клиенти [фирма], ВФ 46390 С. и [фирма].

Експертизата е констатирила, че при доставчика процесните фактури за доставка на материали на [фирма] са осчетоводени по дебита на счетоводна сметка 411 „Клиенти“/партида [фирма], по кредита на счетоводна сметка

453/2 „Начислен данък за продажбите“ и по кредита на счетоводни сметки 702 „Приходи от продажба на стоки“; Заплащането в брой е осчетоводено по дебита на 501 „Каса в левове“ и по кредита на счетоводна сметка 411 „Клиенти“/партида [фирма].

След анализ на приетите по делото доказателства и установените въз основа на тях факти, настоящият съдебен състав формира следните правни изводи по отношение на установените задължения по ЗДДС:

Относно доставките на стоки от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]:

За законосъобразното упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит по облагаема доставка на стоки, съобразно чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 6, ал. 1 от ЗДДС, е необходимо по категоричен начин да се докаже, че фактурираните от доставчика стоки са реално предадени и получени от получателя по доставката. Съгласно чл. 14, ал. 1 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност, доставка на стоки означава прехвърлянето на правото за разпореждане с материална вещь като собственик. Следователно правото на данъчен кредит няма да възникне, а в случай, че се упражни, то ще е незаконосъобразно, ако се установи единствено, че доставките на стоки са договорени, съответно фактурирани, тъй като ЗДДС свързва това материално право с реалното получаване на стоките, а не само с постигнатото съгласие между страните по доставката. Данъчнозадълженото лице, което се позовава на правото на приспадане на данъчен кредит, следва да установи реалното осъществяване на доставките и използването на техния предмет за целите на облагаемата си дейност съгласно правилата за доказване по чл. 154, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), във вр. с § 2 ДР ДОПК.

В хода на ревизията от оспорващия са представени както доказателства за наличие на облигационни отношения между страните по доставките, така и доказателства за прехвърляне собствеността върху фактурираните стоки – подписани между страните приемно-предавателни протоколи. Предметът на доставката е подробно и конкретно индивидуализиран в протоколите, чрез описание на стоките по вид, количество и стойност. Ревизиращите органи са установили, че процесните фактури са включени в дневника за продажби на доставчиците в съответния данъчен период. Представени са доказателства за плащане на данъчната основа по фактурите, както и пътни листа, установяващи превоза на стоките, осъществен с автомобил, собственост на жалбоподателя.

Относно доставките на услуги от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма]:

За законосъобразното упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит по една облагаема доставка на услуга по смисъла на чл. 8, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 9, ал. 1 ЗДДС, е необходимо по категоричен начин да се докаже, че фактурираните от доставчика услуги са реално извършени от него или негов подизпълнител.

Въз основа на приетите по делото доказателства се установява, че възложените на горепосочените доставчици услуги, с предмет изработка на различни видове рекламни материали, реклама по договор, наем на билборд,

брандиране на билбордове, проектиране и изработка на рекламни табели, рекламни брошури и др, описани по видове дейности по-горе в решението, са реално изпълнени. Предметът на доставките е подробно и конкретно индивидуализиран в приложените приемно-предавателни протоколи. С последните е установено предаването и приемането на договорените услуги, които са подробно описани по вид, количество и стойност. Установено е от ревизиращите органи, че процесните фактури са включени в дневника за продажби на доставчиците в съответния данъчен период. Представени са доказателства за плащане, както и пътни листа.

Изводът за нереално изпълнение на процесните доставки на стоки и услуги е мотивиран от органите по приходите с недоказаност на произхода на стоките и с липса на техническата, кадрова и материална обезпеченост на доставчиците. Тези обстоятелства обаче не представляват основание за отказ на право на данъчен кредит. Предвидените в Директива 2006/112 и в националния закон материалноправни условия за упражняване правото на приспадане данъчен кредит са следните: - доставчикът, както и получателят, да са данъчно задължени лица (действащи в това си качество); - *получените стоки или услуги* (по облагаема доставка) да са използвани от получателя за нуждите на собствените му облагаеми сделки; - получателят да притежава фактура, удостоверяваща действителното извършване на доставката, която съдържа данните, уредени в чл. 226 от Директива 2006/112/ЕО. При тълкуване на разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО Съдът на ЕС многократно е подчертавал, че не се допуска национална практика, съгласно която данъчният орган отказва да признае на данъчно задълженото лице право да приспадне данъчен кредит за предоставените му услуги, поради това, че издателят на фактурите за тези услуги или някой от неговите доставчици са извършили нарушения, липсва материална и персонална обезпеченост на доставчика или негов подизпълнител, без да се доказва въз основа на обективни данни, че това право е упражнено с измамна цел или с цел злоупотреба /решения на СЕС по дела С - 80/11 и С- 142-11, С- 324/11 и С - 18/13/. В разглеждания случай, във връзка със спорните доставки са представени както издадените фактури, така и доказателства за предаването/приемането на стоките и услугите, извършени от доставчиците. Установено е по несъмнен начин, че услугите и стоките са действително доставени, като в голямата си част са вложени в облагаемата дейност на жалбоподателя или са свързани с икономическата му дейност. Приетата по делото експертиза констатира, че закупените и доставени материали са вложени за изработване на продукти от [фирма], като са използвани за последващи доставки на ел. табла и са изписани като вложени на основание издадени от дружеството данъчни фактури към последващи клиенти, договори и приемно-предавателни протоколи. Експертизата е установила, че процесните доставки на стоки и услуги са надлежно отразени в счетоводствата на жалбоподателя и на доставчиците. Представени са доказателства за плащане по доставките, което е отразено в счетоводството на жалбоподателя. Същевременно органите по приходите не са събрали доказателства, че процесните доставки са изпълнени от друг доставчик или че жалбоподателят разполага с данни за евентуални нарушения или измама от

страна на издателите на фактурите. Не е спорно, че стоките и услугите, предмет на процесните фактури, са свързани с облагаемата дейност на дружеството, поради което следва да се приеме, че сключените между получателя и доставчиците договори, издадените фактури, отговарящи на изискванията на чл. 114 ЗДДС и подписаните протоколи доказват по несъмнен начин реалното изпълнение на доставките.

По гореизложените мотиви оспореният ревизионен акт следва да бъде отменен, поради противоречието му с материалния закон, в обжалваната част, с която е отказано право на данъчен кредит в общ размер на 31 781 лв. по фактури, издадени от [фирма]; АЙ ДИ ДИЗАЙН СТУДИО“ Е.; [фирма]; [фирма] по фактури № 124/17.06.2014 г., № 138/26.06.2014 г., № 134/10.11.2014 г., № 137/17.11.2014 г. и № 141/25.11.2014 г.; [фирма] по фактури № 9/29.07.2015 г., № 10/30.07.2015 г., № 20/28.08.2015 г., № 22/29.08.2015 г.; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма] и [фирма], заедно с начислените лихви в общ размер на 10 383,29 лв.

РА е законосъобразен, в частта на установените задължения по ЗДДС, в резултат на отказано право на данъчен кредит в размер на 830 лв. по фактура № 621/25.06.2013 г., издадена от [фирма]. Както в хода на ревизията, така и пред съда, от жалбоподателя не са ангажирани доказателства за реалното изпълнение на договореното временно ползване от [фирма] на статични рекламни съоръжения тип „П.“, находящи се на [улица]. Не се доказва предаване и приемане рекламното съоръжение, неустановен е срокът на ползването му и съдържанието на поставената реклама.

II. Определени задължения по ЗКПО:

Съобразно изложеното в частта по ЗДДС, ревизиращите органи в оспорената пред съда част от РА са приели, че с отчетените от задълженото лице разходи за услуги по сметка 602 през 2013 г., 2015 г. и 2016 г. по фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], следва да се увеличи счетоводният финансов резултат на дружеството за съответните периоди, като е приложена разпоредбата на чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО. Посочено е, че сделките с цитираните доставчици са сключени с цел отклонение от данъчно облагане. С оглед горното счетоводният финансов резултат на жалбоподателя е преобразуван за данъчни цели с разходите, осчетоводени по сметка 602 „Разходи за външни услуги“ и по реда на чл. 78 от ЗКПО, както следва:

- за 2013 г. със сбора от данъчните основи по фактура № 099/29.03.2013 г., издадена от [фирма], с ДО 3200 лв. и по фактура № 621/25.06.2013 г., издадена от [фирма], с ДО 4150 лв., общо в размер на 7 350 лв.;

- за 2015 г. със сбора от данъчните основи по фактурите, издадени от [фирма], [фирма] - по фактури № 9/29.07.2015 г., № 10/30.07.2015 г., и [фирма], общо в размер на 33 803,90 лв.;

- за 2016 г. със сбора от данъчните основи по фактурите, издадени от [фирма] и [фирма] през този период, общо в размер на 38 193,33 лв.

По мотивите, изложени по-горе в решението, относно определените задължения по ЗДДС, настоящият съдебен състав приема, че с РА, в оспорената пред съда част, неправилно е увеличен финансовият резултат на

жалбоподателя с осчетоводените от дружеството разходи, представляващи данъчни основи, по фактурите, издадени от [фирма], [фирма], [фирма] - по фактури № 9/29.07.2015 г., № 10/30.07.2015 г., [фирма], [фирма] и [фирма].

В настоящото производство се доказва, че фактурите, издадени от горепосочените доставчици, отразяват реално осъществени доставки, през съответните данъчни периоди на 2013 г., 2015 г. и 2016 г. Разходите, осчетоводени от оспорващия по посочените фактури, с оглед изложените по-горе мотиви относно задълженията по ЗДДС, са свързани с дейността на дружеството и са документално обосновани чрез първичен счетоводен документ по смисъла на [Закона за счетоводството](#), отразяващ вярно стопанската операция (чл.10, ал. 1 от ЗКПО), поради което не е налице отклонение от данъчно облагане по смисъла на чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО, тъй като се установи по категоричен начин, че заплатеното възнаграждение е за реално осъществени доставки. По тези съображения, РА подлежи на отмяна в обжалваната му част, с която е увеличен финансовият резултат на жалбоподателя на основание чл. 78 ЗКПО, както следва: - за 2013 г. със сума в размер на 3 200 лв. - ДО по фактура № 099/29.03.2013 г., издадена от [фирма], ведно с лихви в размер на 85,49 лв., начислени върху установения корпоративен данък; - за 2015 г. със сума в размер на 33 803,90 лв., представляваща сбора от данъчните основи по фактурите, издадени от [фирма], [фирма] - по фактури № 9/29.07.2015 г., № 10/30.07.2015 г., и [фирма], ведно с лихви в размер на 1118,53 лв., начислени върху установения корпоративен данък; - за 2016 г. със сума в размер на 38 193,33 лв., представляваща сбора от данъчните основи по фактурите, издадени от [фирма] и [фирма], ведно с лихви в размер на 876,39 лв., начислени върху установения корпоративен данък.

По отношение на данъчната основа в размер на 4150 лв., отчетена като разход по фактура № 621/25.06.2013 г., издадена от [фирма], законосъобразно ревизиращите органи не са признали извършения от оспорващия разходи за данъчни цели. Предвид мотивите, изложени по-горе в решението относно отказано право на данъчен кредит по посочената фактура, следва да се приеме, че същата не отразява вярна стопанска операция по смисъла на чл. 10, ал. 1 от ЗКПО и заплатеното възнаграждение не е за реално осъществена доставка. Поради това, РА е законосъобразен, в частта на увеличениния финансов резултат на оспорващия за 2013 г. със сума в размер на 4150 лв., представляваща данъчната основа по фактура № 621/25.06.2013 г., издадена от [фирма].

По гореизложените съображения, оспореният РА следва да бъде отменен, поради противоречието му с материалния закон, в оспорената пред съда част, с която са определени задължения по ЗДДС, в резултат на отказано право на данъчен кредит в общ размер на 31 781 лв., по фактури, издадени от [фирма]; АЙ ДИ ДИЗАЙН СТУДИО“ Е.; [фирма]; [фирма] по фактури № 124/17.06.2014 г., № 138/26.06.2014 г., № 134/10.11.2014 г., № 137/17.11.2014 г. и № 141/25.11.2014 г.; [фирма] по фактури № 9/29.07.2015 г., № 10/30.07.2015 г., № 20/28.08.2015 г., № 22/29.08.2015 г.; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма] и [фирма], заедно с начислените

лихви в общ размер на 10 383,29 лв., както и в частта на увеличения финансов резултат на жалбоподателя за 2013 г., 2015 г. и 2016 г., със сума в общ размер на 75 197,23 лв., представляваща сбора от данъчните основи по фактурите, издадени от [фирма], [фирма], [фирма] - по фактури № 9/29.07.2015 г., № 10/30.07.2015 г., [фирма], [фирма] и [фирма] през посочените данъчни периоди, заедно с лихви в общ размер на 2080,41 лв., начислени върху установения корпоративен данък за 2013 г., 2015 г. и 2016 г. Жалбата срещу РА, в частта на определените задължения по ЗДДС, в резултат на отказано право на данъчен кредит в размер на 830 лв. по фактура № 621/25.06.2013 г., издадена от [фирма], ведно с лихвите в размер на 503,55 лв., както и в частта на увеличения финансов резултат за 2013 г. със сума от 4150 лв., представляваща данъчната основа по фактура № 621/25.06.2013 г., издадена от [фирма], заедно с лихва в размер на 95,41 лв., начислени върху установения корпоративен данък за 2013 г., следва да се отхвърли, като неоснователна.

Предвид изхода на делото и заявеното от жалбоподателя искане за присъждане на направените по делото разноски, на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК, такива следва да се определят с решението. По делото са представени доказателства за направени разноски от страната в общ размер на 3100 лв., от които 2500 лв. – платено адвокатско възнаграждение съгласно договор за правна защита и съдействие от 28.05.2020 г., 550 лв. – възнаграждение за съдебно-счетоводна експертиза и 50 лв. – платена държавна такса. Съобразно отменената част от оспорения РА в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 3000 (три хиляди) лева.

На основание чл. чл. 161, ал. 1 ДОПК жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на Дирекция “ОДОП” С. юрисконсултско възнаграждение, съобразно отхвърлената част от жалбата, в размер на 350,72 лева (триста и петдесет лева и седемдесет и две стотинки), съгласно чл. 8, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София- град, I отделение, 3-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез А. Д. Д., в качеството на управител, срещу Ревизионен акт № Р-22221418006957-091-001 от 05.07.2019 г., издаден от М. С. Х. - орган, възложил ревизията и В. И. С. - ръководител на ревизията, поправен с Ревизионен акт № П-22221419205472-003-001/05.12.2019 г. за поправка на РА, в частта потвърдена с решение № 2195/27.12.2019 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” [населено място], с която са установени следните задължения за ревизираните периоди: - по ЗДДС, в резултат на отказано право на данъчен кредит в общ размер на 31 781 лв., по фактури, издадени от [фирма]; АЙ ДИ ДИЗАЙН СТУДИО“ Е.; [фирма]; [фирма] по фактури № 124/17.06.2014 г., № 138/26.06.2014 г., № 134/10.11.2014 г., № 137/17.11.2014 г. и № 141/25.11.2014 г.; [фирма] по

фактури № 9/29.07.2015 г., № 10/30.07.2015 г., № 20/28.08.2015 г., № 22/29.08.2015 г.; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма] и [фирма], заедно с начислените лихви в общ размер на 10 383,29 лв.; -по ЗКПО, в частта на увеличения финансов резултат на жалбоподателя за 2013 г., 2015 г. и 2016 г., със сума в общ размер на 75 197,23 лв., представляваща сбора от данъчните основи по фактурите, издадени от [фирма], [фирма], [фирма] - по фактури № 9/29.07.2015 г., № 10/30.07.2015 г., [фирма], [фирма] и [фирма], заедно с лихви в общ размер на 2080,41 лв., начислени върху установения корпоративен данък за 2013 г., 2015 г. и 2016 г., като **ОТХВЪРЛЯ** жалбата в останалата ѝ част срещу РА, в частта на отказано право на данъчен кредит в размер на 830 лв. по фактура № 621/25.06.2013 г., издадена от [фирма], ведно с лихвите в размер на 503,55 лв. и в частта на увеличения финансов резултат за 2013 г. със сума от 4150 лв., заедно с лихва в размер на 95,41 лв., начислена върху установения корпоративен данък за 2013 г.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” [населено място] да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], сума в размер на 3000 (три хиляди) лева, представляваща разноски по делото.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” [населено място] сума в размер на 350,72 лева (триста и петдесет лева и седемдесет и две стотинки), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

Съдия: